

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019 și a sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 27 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Ursul Valerii Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în s. Xxxxx
r-l Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 10.07.2018-27.12.2018*
2. *instanța de apel: 07.02.2019-10.06.2019*
3. *instanța de recurs: 27.09.2019 - 11.02.2020*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, (sediul Central) din 27 decembrie 2018, Ursul Valerii Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semînchis.

Cererea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în mărime de 5615,50 lei, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Ursul Valerii este învinuit în aceea că el, la data de 22 martie 2018, împreună și de comun acord cu Pelenița Nicolai, dar și alte persoane necunoscute, având scopul procurării, păstrării, transportării și înstrăinării drogurilor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se în municipiul Chișinău, au procurat drog de la persoane la moment neidentificate de organul de urmărire penală, pe care l-au păstrat și transportat cu automobilul de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce aparține ultimului, în satul Xxxxx, raionul Xxxxx. În aceeași zi, în perioada orelor 20:45 - 21:15, numiții au înstrăinat drogul unei persoane contra sumei de 700 lei, fiind un pachet de tip zip-lock în care era o folie de staniol și în care se afla o substanță uscată în formă de pulbere de culoare albă.

La 22 martie 2018, de la persoana care a procurat drogul, a fost ridicat pachetul cu folia de staniol în care se afla substanța menționată. Potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-1176 din 30 martie 2018, s-a stabilit că, substanța solidă sub formă de pulbere de culoare albă, din folia de staniol, care se află în pachetul de tip zip-lock reprezintă PVP (a-pirrolidinocalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante; cantitatea substanței stupefiante constituie 0,036 g (materie uscată); depunerile întunecate de pe folia de staniol conțin urme de PVP, care la fel se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante și precursorilor acestora, supuse controlului, cantitatea de 0,036 g PVP (a-pirrolidinocalerophenone) - reprezintă substanță stupefiantă neutilizată în scopuri medicinale și masa indicată constituie proporții mici.

Astfel, Ursul Valerii se învinuiește că a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) din Codul penal - *procurarea, păstrarea și transportarea drogurilor, în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită de mai multe persoane, cu utilizarea drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea individualizării pedepsei penale principale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ursul V. să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei arestării preventive de la 20.04.2018 pînă la pronunțarea hotărârii, iar măsura preventivă sub formă de arest preventiv de menținut pînă la intrarea în vigoare a hotărârii, dispunerea încasării din contul inculpatului Ursul V. a sumei de 5615,50 lei, în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare.

În motivarea apelului a indicat:

- sentința este ilegală în partea ce ține de stabilirea mărimii pedepsei principale și soluționarea chestiunii legate de încasarea cheltuielilor de judecată, considerînd că pedeapsa principală aplicată inculpatului a fost greșit individualizată, astfel sentința urmează a fi casată;

- inculpatul Ursul Valerii anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv și la pedeapsă cu închisoare. Astfel, Ursul Valerii prin sentința din 27.12.2010, adoptată de Judecătoria Criuleni, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 188 alin. (2) lit. b), e), 208 din Codul penal. Conform art. 84 din Codul penal pentru concurs de infracțiuni i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și a fost eliberat la 04.11.2016 după ispășirea pedepsei cu includerea a 106 zile de muncă;

- infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal, pentru care anterior Ursul Valeriu a fost condamnat prin sentința din 27.12.2010, este clasificată potrivit art. 16 din Codul penal ca infracțiune gravă, în prezent, numitului la fel i se impută săvârșirea unei infracțiuni grave, prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) din Codul penal;

- Ursul Valerii are antecedente penale nestinse, pe motiv că nu au expirat 6 ani după executarea pedepsei, fiind condamnat la 27.12.2010 pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal și eliberat la 04.11.2016, după ispășirea pedepsei. În baza materialelor acumulate și anexate la cauza penală se constată, că conform art. 34 alin. (2) lit. b) din Codul penal, Ursul Valerii avînd antecedentul penal nestins a comis infracțiunea care i se impută fiind în stare de recidivă periculoasă;

- inculpatul Ursul Valerii anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni similare. Astfel, prin sentința Judecătorei Criuleni din 15.03.2007 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal și stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni. Conform art. 90 din Codul penal s-a suspendat executarea pedepsei stabilite pe un termen de 1 an;

-avînd în vedere personalitatea inculpatului Ursul Valerii, prezența circumstanțelor agravante a comis interior o infracțiune similară și lipsa celor atenuante, împrejurările că a comis infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, consideră că numitului instanța de judecată urma, avînd în vedere prevederile art. art. 34 alin. (2) lit. b), 82 alin. (2), 111 alin. (1) din Codul penal, să stabilească o pedeapsă sub formă de închisoare nu mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) din Codul penal, adică nu mai mică de 4 ani și 8 luni. Instanța de judecată însă, eronat i-a aplicat pedeapsă de 4 ani închisoare;

- instanța de judecată urma să încaseze cheltuielile judiciare în sumă de 5615,5 lei, constituită din cheltuieli suportate la examinarea persoanei pentru constatarea stărilor de ebrietate, a expertizelor judiciare și în cadrul achizițiilor de control, din contul inculpatului în beneficiul statului;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sînt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

3.2 Avocatul Crîșmari Natalia în numele inculpatului Ursul Valerii, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea sentinței de achitare în privința lui Ursul Valerii în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.217¹ alin.(3) lit. b), c) Cod penal în temeiul, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, cu punerea imediată în libertate al acestuia în sala ședinței de judecată, audierea în calitate de martor pe Panfili Ion, locuitor al s. Xxxxx r-l Xxxxx.

În motivarea apelului a indicat:

- prima instanță la adoptarea sentinței nu a analizat pe deplin argumentele și probele prezentate de inculpatul Ursu Valerii și anume: în ziua săvârșirii infracțiunii inculpatul Ursul Valerii s-a aflat la serviciu și nu a participat la săvârșirea infracțiunii;

- învinuirea adusă lui Ursul Valerii este bazată exclusiv pe probe nepertinente și pe presupuneri, care nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare;

- pe parcursul cercetării judecătorești, în urma audierii martorilor, cercetării probelor, nu s-a constatat circumstanțele invocate în acuzațiile aduse lui Ursul Valerii;

- instanța nu s-a expus asupra probelor și argumentelor inculpatului, precum și că probele au fost truate de Inspectoratul de Poliție Xxxxx, iar declarațiile martorilor nu au fost verificate în cadrul cercetării judecătorești;

- martorul Boleac Andrei, care este inspector al poliției criminale și care a organizat operațiunea sub acoperire, fiind audiat, nu a putut explica rolul și acțiunile lui Ursul Valerii în săvârșirea infracțiunii;

- instanța de judecată ilegal și fără temei a refuzat în audierea martorului Panfilii Ion, locuitor al s. Xxxxx r-l Xxxxx, căruia i-a fost transmis drogul de Pelenița Nicolai și care se pretinde a fi investigatorul sub acoperire, dar este cunoscut inculpatului Ursul V. și condamnatului Pelenița N.;

- instanța de judecată nu a stabilit participația inculpatului Ursul Vaierii în baza art. 42 Cod penal și care sunt probele în susținerea acestei concluzii;

- reieșind din materialele de probă, consideră, că acțiunile cetățeanului Ursul Valerii nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune, prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. b), c) Cod penal;

- este imposibilă săvârșirea a unor și aceleași acțiuni de două persoane, or, urma să fie stabilite și descrise acțiunile fiecărui participant al infracțiunii și rolul acestora la săvârșirea faptelor infracționale în conformitate cu art. 42 Cod penal. Din declarațiile inculpatului Ursul V. și condamnatului Pelenița N. rezultă, că autorul infracțiunii este Pelenița N., care în mod nemijlocit a săvârșit faptele ce țin de procurarea, păstrarea, transportarea și înstrăinarea drogului lui Panfilii Ion. La Ursul V. nu au fost găsite și ridicate careva sume bănești primite de la investigatorul de sub acoperire, lipsește orice probă, că ar fi fost Ursul V. persoana, care l-a contactat și i-a propus investigatorului sub acoperire vânzarea drogurilor, la fel lipsește orice probă care ar confirma că Ursul V. a păstrat și a transportat, a vândut, a transmis drogul persoanei și pentru aceasta a obținut un anumit venit;

- veridicitatea declarațiilor a lui Ursul V. și Pelenița N. se încadrează în cronică probelor anexate la materialele dosarului;

- fiind audiat în calitate de martor inspectorul Boleac A., care a organizat și a realizat achiziționarea de control al drogului și a lucrat nemijlocit cu investigatorul de sub acoperire, nu a putut explicit a comunica instanței de judecată cine îl contacta pe investigatorul de acoperire din cele două persoane învinuite, cine a propus procurarea, cine a realizat cumpărarea și vânzarea prin transmiterea drogului și cine a luat contra plată 700 lei de la investigatorul de sub acoperire. Afirmațiile acestuia precum că și Ursul V. a săvârșit acțiuni ilegale în comun acord cu Pelenița N. reprezintă doar o declarație ci nu mărturie, sunt lipsite de orice sens în fapt și reprezintă declarație truată, fără nici un suport probatoriu;

- datele obținute de investigatorul de sub acoperire nu pot fi folosite ca probă în constatarea vinovăției lui Ursul Valerii, deoarece ultimul a fost implicat în operațiunea sub acoperire prin provocare, în materialele dosarului lipsește orice indiciu că fapta putea fi comisă de inculpatul Ursul Valerii fără vreo intervenție din

partea agentului sub acoperire. În speță nu s-a dovedit, că anterior inițierii acțiunilor sub acoperire autoritățile au cunoscut sau au existat dovezi obiective că inculpatul ar fi fost implicat anterior în procurarea și vânzarea drogurilor. Colaboratorii de poliție cunoscând că Ursul Valerii consuma droguri, au creat circumstanțe de provocare pentru a fi implicat în comiterea faptei penale. Instanța de judecată nu a examinat chestiunea provocării, iar limitarea examinării doar al faptul că a fost implicat Ursul V. în operațiunea sub acoperire nu poate servi drept probă în constatarea vinovăției acestuia;

- având în vedere, că investigatorul sub acoperire este bine cunoscut și văzut de inculpatul Ursul Valerii și condamnatul Pelenița Nicolai, știind cu certitudine că pe acesta îl chema Panfilii Ion și că este locuitor al s. Xxxxx r-l Xxxxx, este primordial de audiat această persoană, ca fiind persoană provocatoare, pentru a examina chestiunea provocării invocată de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Crîșmari N. în numele inculpatului și admis apelul procurorului, fiind casată total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, potrivit căreia Ursul V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semînchis. A fost încasat de la Ursul Valerii în folosul statului, cheltuielile de efectuare a expertizei judiciare în mărime de 5615,50 lei.

5. Instanța de apel a reținut că, ținând cont de faptul că instanța de fond a indicat doar că Ursul Valerii, se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) Cod penal, fără a constata fapta pe care a săvârșit-o ultimul, instanța de apel, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod procedură penală, a constatat că Ursul V. la data de 22 martie 2018, împreună și de comun acord cu Pelenița Nicolai, dar și alte persoane necunoscute, având scopul procurării, păstrării, transportării și înstrăinării drogurilor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se în municipiul Chișinău, au procurat drog de la persoane la moment neidentificate de organul de urmărire penală, pe care l-au păstrat și transportat cu automobilul de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce aparține ultimului, în satul Xxxxx, raionul Xxxxx. În aceeași zi, în perioada orelor 20:45 - 21:15, numiții au înstrăinat drogul unei persoane contra sumei de 700 lei, fiind un pachet de tip zip-lock în care era o folie de staniol și în care se afla o substanță uscată în formă de pulbere de culoare albă.

La 22 martie 2018, de la persoana care a procurat drogul, a fost ridicat pachetul cu folia de staniol în care se afla substanța menționată. Potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-1176 din 30 martie 2018, s-a stabilit că, substanța solidă sub formă de pulbere de culoare albă, din folia de staniol, care se află în pachetul de tip

zip-lock reprezintă PVP (a-pirrolidinocalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante; cantitatea substanței stupefiante constituie 0,036 g (materie uscată); depunerile întunecate de pe folia de staniol conțin urme de PVP, care la fel se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante și precursorilor acestora, supuse controlului, cantitatea de 0,036 g PVP (a-pirrolidinocalerophenone) - reprezintă substanță stupefiantă neutilizată în scopuri medicinale și masa indicată constituie proporții mici.

Astfel, Ursul Valerii prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) din Codul penal - *procurarea, păstrarea și transportarea drogurilor, în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită de mai multe persoane, cu utilizarea drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.*

În viziunea instanței de apel, pe lângă faptul că inculpatul Ursul V., vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) Cod penal, și-a recunoscut-o parțial, culpa acestuia în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată prin: declarațiile martorilor Boleac A., Dicusara I., Gamaniuc A., Gori C. și prin materialele cauzei: procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 02.04.2018, înregistrat în R-1 al IP Xxxxx cu nr. 77 din 02.04.2018 (f. d. vol. 1, pag. 3); raportul din 06.03.2018, emis de OI al BZPC al SP nr. 1 (Holercani) al IP Xxxxx, inspector superior Boleac Andrei (copia) (f. d. vol. 1 pag.7-8); ordonanța din 06.03.2018 privind autorizarea măsurii speciale de investigație - investigația sub acoperire (copia). (f d. vol. 1 pag. 9-10); raportul din 06.03.2018, emis de OI al BZPC al SP nr. 1 (Holercani) al IP Xxxxx (f. d. vol. 1 pag. 11-12); ordonanța din 06.03.2018 privind autorizarea măsurii speciale de investigație - achiziția de control (f. d. vol.1, pag. 13-14); proces-verbal privind controlul transiterii banilor din 12.03.2018 (copie. f.d.vol.1, pag. 15-19); proces-verbal de cercetare la fața locului din 22.03.2018 (f. d. vol. 1 pag. 20-24); proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - achiziția de control din 23.03.2018 (f. d. vol. 1 pag. 25-26); raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-1176 din 30.03.2018 (f. d. vol. 1 pag. 32-35); proces-verbal de examinare din 03.04.2018 (f. d. vol. 1 pag. 40-41); proces-verbal de examinare din 03.04.2018 (f. d. vol. 1 pag. 42-44); proces-verbal de examinare din 03.04.2018 (f. d. vol. 1 pag. 45-47); proces-verbal de examinare din 03.04.2018 (f. d. vol. 1 pag. 48); proces verbal privind controlul transiterii banilor din 05.04.2018 (f. d. vol. 1 pag. 55-58); proces-verbal de ridicare din 05.04.2018 (f. d. vol. 1 pag. 60); proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - achiziția de control din 06.04.2018 (f. d. vol. 1 pag. 61-63); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1336 din 11.04.2018 (f. d. vol. 1 pag. 75-78); sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Xxxxx din 17 septembrie 2018, corpuri delicate.

La caz, instanța de apel a reținut în acțiunile inculpatului latura obiectivă a componenței de infracțiune, prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) Cod penal, deoarece a procurat drog de la persoane la moment neidentificate de organul de urmărire penală, pe care l-au păstrat și transportat cu automobilul de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce aparține ultimului, în satul Xxxxx, raionul Xxxxx. În aceeași zi, în perioada orelor 20:45 - 21:15, numiții au înstrăinat

drogul unei persoane contra sumei de 700 lei, fiind un pachet de tip zip-lock în care era o folie de staniol și în care se afla o substanță uscată în formă de pulbere de culoare albă. Obiectul infracțiunii imputate inculpatului are un caracter multiplu astfel sub aspectul obiectului juridic principal îl reprezintă relațiile sociale cu privire la circulația legală a substanțelor narcotice, iar obiectul material al infracțiunii specificate îl reprezintă substanța solidă sub formă de pulbere de culoare albă, din folia de staniol, care se află în pachetul de tip zip-lock reprezintă PVP (a-pirrolidinocalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante; cantitatea substanței stupefiante constituie 0,036 g (materie uscată); depunerile întunecate de pe folia de staniol conțin urme de PVP, care la fel se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, în proporții deosebit de mici.

Latura subiectivă a infracțiunii date, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, instanța apreciază că inculpatul a prevăzut și a urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând prin participație, cu vinovăție sub forma intenției directe, cu scopul de a obține profit din vânzarea drogurilor. Subiectul infracțiunii menționate este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii faptei a atins vârsta de 16 ani.

Ținând cont de cele expuse, instanța de apel a ajuns la ferma concluzie că, nu pot fi reținute argumentele apărării și urmează a fi respinse ca fiind nefondate.

Mai mult ca atât, instanța de apel a apreciat critic depozițiile inculpatului Ursul Valerii cu privire la faptul că, nu a comis infracțiunea ce i se incriminează, declarațiile inculpatului fiind în contradicție și integral combătute cu probele examinate și cercetate în cadrul examinării cauzei în ședința de judecată, inclusiv sunt combătute prin declarațiile martorului Boleac Andrei.

Astfel, instanța a apreciat critic declarațiile inculpatului Ursul Valerii cu privire la faptul că, nu a înstrăinat drog, deoarece aceste declarații sunt în contradicție și integral combătute cu probele cercetate în ședința de judecată, instanța considerându-le ca o metodă de apărare a acestuia și o tentativă de eschivare de la răspundere și conștientizare a gravității faptelor săvârșite.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor dovedesc vinovăția lor în săvârșirea infracțiunii incriminate, și anume săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) Cod penal.

Instanța de apel a mai menționat și faptul că, din materialele cauzei rezultă că Ursul Valerii a comis o infracțiune gravă, anterior fiind condamnat nu a făcut concluzii pozitive și a comis alte infracțiuni, neconștientizând gradul de pericol social, fapt ce denotă capacitatea diminuată a ultimului de a se corecta, inclusiv de a adopta un comportament în conformitate cu neadmiterea încălcărilor prevederilor legii și cu respectarea cerințelor morale acceptate într-o societate.

Totodată, instanța de apel a stabilit că, inculpatul Ursul Valerii anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv și cu pedeapsă cu închisoare. Astfel, Ursul Valerii prin sentința din 27.12.2010, adoptată de Judecătoria Criuleni, a fost

recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 188 alin. (2) lit. b), e), 208 din Codul penal. Conform art. 84 din Codul penal pentru concurs de infracțiuni i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și a fost eliberat la 04.11.2016, după ispășirea pedepsei cu includerea a 106 zile de muncă. Mai mult ca atât, infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal, pentru care anterior Ursul Valeriu a fost condamnat prin sentința din 27.12.2010, este clasificată potrivit art. 16 din Codul penal ca infracțiune gravă, în prezent numitului la fel i se impută săvârșirea unei infracțiuni grave, prevăzută de art. 217/1 alin. (3) lit. b), c) din Codul penal. Prin urmare, conform prevederile art. 111 alin. (1) lit. h) din Codul penal se consideră, că Ursul Valerii are antecedente penale nestinse pe motiv, că nu au expirat 6 ani după executarea pedepsei, fiind condamnat la 27.12.2010 pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal și eliberat la 04,11,2016, după ispășirea pedepsei.

Reieșind din materialele cauzei acumulate și anexate la cauza penală, instanța de apel a constatat, că conform art. 34 alin. (2) lit. b) din Codul penal, Ursul Valerii avînd antecedentul penal nestins a comis infracțiunea care i se impută fiind în stare de recidivă periculoasă.

Relevant la caz este faptul, că inculpatul Ursul Valerii anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni similare. Astfel, prin sentința Judecătorei Criuleni din 15.03.2007, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal și stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni. Conform art. 90 din Codul penal s-a suspendat executarea pedepsei stabilite pe un termen de 1 an.

Astfel, reeșind din cele menționate, avînd în vedere personalitatea inculpatului Ursul Valerii, prezența circumstanțelor agravante (a comis interior o infracțiune similară) și lipsa celor atenuante, împrejurările că a comis infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, instanța de apel a considerat că îndreptarea și reeducarea inculpatului Ursul Valerii este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse de 7 (șapte) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Ursul Valerii a cheltuielilor de judecată în mărime de 5615,50 lei, instanța de apel a stabilit că aceste cheltuieli urmează a fi încasate de la inculpat.

Instanța de apel a constatat că, în prezenta cauză penală au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 5615,50 lei, și anume pentru efectuarea raportului de constatare tehnico științifică nr. 34/12/1-R din 02.05.2018. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și

integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Așadar, instanța de apel a constatat că, solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea din contul inculpatul Ursul Valerii a cheltuielilor judiciare în sumă de 5615,50 lei este întemeiată, or, în conformitate alin. (1) art. 229 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

În acest sens, instanța de apel a dispus ca cheltuielile de judecată în sumă de 5615,50 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico științifică nr. 34/12/1-R din 02.05.2018, să fie încasate de la inculpatul Ursul Valerii.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Cecan M. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu adoptarea unei hotărâri de achitare a lui Ursul V. de învinuirea adusă.

În motivarea recursului indică:

-la adoptarea sentinței atât prima instanță, cât și instanța de apel ilegal l-au condamnat pe Ursul Valerii, constatând vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin (3) lit.b), c) Cod penal;

- ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare nu au analizat pe deplin (profund) argumentele și probele inculpatului, învinuirea imputată lui Ursul V. este bazată doar pe presupuneri, pe probe impertinente care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, potrivit art. 8 alin (3) Cod penal;

- în ziua săvârșirii infracțiunii Ursul Valerii s-a aflat la serviciu și nu a participat la săvârșirea infracțiunii;

- instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit legal participația lui Ursul Valerii în baza art. 42 Cod penal și care probe concret indică direct această concluzie;

- atât instanța de fond, cât și cea de apel nu s-au expus asupra probelor și argumentelor inculpatului precum și că probele au fost truate de Inspectoratul de Poliție Xxxxx, iar declarațiile martorilor nu au fost verificate în cadrul cercetării judecătorești;

- martorul Boleac Andrei, fiind inspector al poliției criminale și care a organizat operațiunea sub acoperire, fiind audiat, nu a putut explicit declara care a fost rolul și acțiunile concrete ale lui Ursul Valerii în săvârșirea infracțiunii;

- la materialele cauzei nu există nici o probă care să indice direct că făptuitorul este Ursul Valerii care a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin (3) lit. b), c) Cod penal, pe motiv, că nu întrunește laturile obiectivă și subiectivă a acestei infracțiuni;

- pe parcursul cercetării judecătorești nu a fost dovedită participația nemijlocită și intenția inculpatului de înstrăinarea drogului terței persoane;

- în cazul în care instanțele de judecată ierarhic inferioare *"au stabilit vinovăția"* urmau să stabilească acțiunile fiecărui participant la infracțiune și rolul acestora la săvârșirea faptelor infracționale, în conformitate cu art. 42 Cod penal;

- la Ursul Valerii nu au fost găsite careva probe - bani, droguri, urme de la substanțe stupefiante interzise etc. Lipsesc dovezi care să confirme că Ursul V. este persoana care l-a contactat pe instigatorul sub acoperire și i-a propus vânzarea drogurilor că personal a primit a sau vândut instigatorului sub acoperire;

- nu este legală concluzia instanței de apel, precum că anterior Ursul V. fost condamnat pe infracțiune similară, doar simpla personalitate a inculpatului nu înseamnă că este infractorul la o nouă învinuire bazată doar pe dubii și presupuneri, ba chiar pe probe care indică direct că autorul infracțiunii este o altă persoană (Pelenița N.) de la care anterior Ursul V. a procurat drogul pentru consum personal. Inculpatul a declarat că dânsul categoric nu a mai consumat droguri încă din luna februarie 2018. S-a angajat serviciu ca sudor în luna martie a anului 2018. Fapt confirmat prin declarațiile lui Gomanuc Anatol f.d. 245 voi. I care confirmă că, Ursul V. s-a angajat de pe 13.03.2018, era responsabil, iar la serviciu se mai reținea pînă târziu căci era mult de lucru. Se mai infirmă și prin declarațiile lui Gori Constantin f.d. 246 Vol.I, declarațiile lui Dicusară I. f.d. 239-244 vol. I, care confirmă suplimentar că a fost angajat începând cu 13.03.2018;

- nici un raport de expertiză nu dovedește că la Ursul V. au fost găsite careva urme de substanțe stupefiante, droguri etc., nici un proces-verbal percheziție nu demonstrează că au fost ridicate de la Ursul V. careva droguri sau banii obținuți în urma tranzacției respective etc. deci la materialele cauzei nu există probe pertinente, concludente, directe care să confirme semnele componente a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin (3) lit.b), c) Cod penal;

- prin condamnarea ilegală și mai ales a pedepsei maxime stabilite de instanța de apel (7 ani închisoare) în circumstanțele când nu sunt probe pertinente, concludente care să confirme că, autorul faptei incriminate este Ursul Valerii, se constată o gravă încălcare a art. 6 al CtEDO, în scopul asigurării realizării probelor de apărare al lui Ursul V. prin audierea investigatorului sub acoperire se constată abuzul colaboratorilor de poliție în realizarea operațiunii sub acoperire. Iar datele care au fost obținute de investigatorul sub acoperire nu pot fi folosite ca probă în constatarea vinovăției inculpatului;

- în materialele dosarului lipsește orice indiciu că fapta ar fi putut să fie comisă de inculpatul Ursu V. fără vreo intervenție din partea agentului sub acoperire. Colaboratorii de poliție cunoscând că Ursul V. a fost consumator de droguri, au creat circumstanțe provocatoare pentru a fi implicat în comiterea vreunei fapte penale;

- instanțele de judecată nu au examinat chestiunea provocării, iar limitarea examinării doar a faptului că a fost implicat Ursul V. în operațiunea sub acoperire nu poate fi drept probă în constatarea vinovăției acestuia și condamnarea la o pedeapsă maximă prevăzută de partea specială a legii penale.

În drept recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece instanțele inferioare au verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, dând probelor administrate o apreciere legală, corect ajungând la condamnarea lui Ursul V. în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c) Cod penal. Criticile formulate de autorul recursului nu sunt formulate sub aspectul casării hotărârii recurate.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel, din următoarele considerente.

Pornind de la aceea că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, respectiv rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, se rezumă la înlăturarea erorilor de drept admise de instanța ierarhic inferioară, la etapa precedentă de judecare a cauzei, regulă stipulată și în art. 434 Cod de procedură penală.

În concordanță cu dispoziția art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, cuprind următoarele aspecte: *dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.* În ceea ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea se referă la: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.*

Potrivit alin. (1) art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sânt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel.

Soluția instanței de recurs adoptată pe marginea acestei cauze, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care esența erorii judiciare admise nu poate fi înlăturată de către instanța de recurs la această etapă a procedurii.

Revenind la textul recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan M. în numele inculpatului, se constată că, recurentul invocă temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, evidențiind și faptul că instanțele de judecată nu au examinat chestiunea provocării, iar limitarea examinării doar a

faptului că, a fost implicat Ursu V., la operațiunea sub acoperire nu poate fi drept probă în constatarea vinovăției acestuia și condamnarea la o pedeapsă maximă.

Înainte de a purcede la expunerea de motive, care au stat la baza casării integrale a deciziei instanței de apel, Colegiul ține să consemneze că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond prin prisma prevederilor art. 408-411 Cod de procedură penală, apelul produce mai multe efecte: suspensiv, devolutiv, neagravarea situației în propriul apel și extensiv. Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, adică odată exercitat are efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, asupra cauzei deferite judecării. Respectiv, la judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Inter alia, instanța de apel mai este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. La caz, omisiunile instanței de apel au viciat iremediabil procedura desfășurată împotriva inculpatului, afectând echitabilitatea întregului proces, care este o valoare comună pentru Constituția Republicii Moldova și pentru Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Pentru început, recurentul pretinde că cele reclamate în cererea de apel, în mare parte, au rămas fără un răspuns bine argumentat, bazat pe elementele probatorii din dosar, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului declarat.

După cum se învederează în Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) privind calitatea hotărârilor judecătorești, pentru a fi de calitate, hotărârea judecătorească trebuie percepută de justițiabil drept rezultatul unei aplicări pertinente a regulilor de drept, al unei proceduri echitabile și al unei aprecieri convingătoare a faptelor.

Hotărârea trebuie, în principiu, să fie motivată. Calitatea hotărârii depinde în principal de calitatea motivației. O motivație bună este o necesitate imperioasă care nu poate fi neglijată în favoarea celerității. Motivația permite nu numai o mai bună înțelegere și acceptare a hotărârii de către justițiabil ci este mai ales o garanție împotriva arbitrarului. De aceea, aceasta trebuie să fie coerentă, clară și lipsită de ambiguități și de contradicții, care trebuie să permită urmărirea unui raționament ce a condus judecătorul la soluția adoptată în final.

În subsidiar, în același Aviz se evidențiază că, motivația trebuie să răspundă pretențiilor părților, adică diferitelor capete de acuzare și mijloacelor de apărare. Această garanție este esențială, deoarece permite justițiabilului să se asigure că pretențiile sale au fost examinate și deci că judecătorul a ținut cont de ele.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sânt întemeiate, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la toate motivele esențiale invocate în ordine de apel.

Instanța de recurs a statuat asupra acestor concluzii în urma analizei hotărârii judecătorești contestate, în raport cu motivele invocate de apelant în prezenta speță, în cererea de apel (f.d. 76 v. IV), totodată menționate și în recurs, unde au fost puse pentru discuție în instanța de apel, inclusiv argumentele principale, cum ar fi:

- datele obținute de investigatorul de sub acoperire nu pot fi folosite ca probă în constatarea vinovăției lui Ursul Valerii, deoarece ultimul a fost implicat în operațiunea sub acoperire prin provocare, în materialele dosarului lipsește orice indiciu, că fapta putea fi comisă de inculpatul Ursul Valerii fără vreo intervenție din partea agentului sub acoperire. În speță, nu s-a dovedit, că anterior inițierii acțiunilor sub acoperire, autoritățile au cunoscut sau au existat dovezi obiective că inculpatul ar fi fost implicat anterior în procurarea și vânzarea drogurilor. Colaboratorii de poliție, cunoscând că Ursul Valerii consuma droguri, au creat circumstanțe de provocare pentru a fi implicat în comiterea faptei penale. Instanța de judecată nu a examinat chestiunea provocării, iar limitarea examinării doar al faptului că a fost implicat Ursul V. în operațiunea sub acoperire, nu poate servi drept probă în constatarea vinovăției acestuia;

- având în vedere, că investigatorul sub acoperire este bine cunoscut și văzut de inculpatul Ursul Valerii și condamnatul Pelenița Nicolai, știind cu certitudine că pe acesta îl chema Panfilii Ion și că este locuitor al s. Xxxxx r-l Xxxxx, este primordial de audiat această persoană, ca fiind persoană provocatoare, pentru a examina chestiunea provocării invocată de inculpat.

Așa cum se observă din partea descriptivă a deciziei atacate, au fost indicate motivele expuse în apel, ulterior fiind redat conținutul declarațiilor inculpatului, și a martorilor, fiind menționate și probele scrise ce au fost verificate în instanța de apel, considerând în cele din urmă că, vina inculpatului în cele incriminate este confirmată, însă instanța ierarhic inferioară nu s-a expus asupra motivelor esențiale menționate privind chestiunea provocării, fără o fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, doar concluzionând în urma aprecierii ansamblului probator că *„... instanța respinge alegațiile apărării și consideră starea de fapt stabilită, precum și dovedită, că inculpatul Ursul Valerii a comis intenționat fapta ce i se incriminează – procurarea, păstrarea și transportarea drogurilor, în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită de mai multe persoane, cu utilizarea drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.”*, fără a se expune asupra principalelor motive invocate în apel, referitor la faptul dacă au fost sau nu create circumstanțe de provocare a inculpatului Ursul V., pentru a fi implicat în comiterea faptei penale.

În cauza *Vetrenko c. Moldovei în hotărârea din 18 mai 2010*, instanța de contencios european, a statuat că unul din standardele art. 6 din Convenție declară că este în sarcina instanțelor naționale de a considera cele mai importante argumente ridicate de părți și de a aduce motive în sensul acceptării sau refuzului acestora. Chiar dacă

sfera argumentelor asupra cărora instanțele urmează să aducă argumente proprii poate depinde de circumstanțele particulare ale cauzei, totuși o omisiune de a considera un argument serios sau examinarea într-o manieră vădit arbitrară este în sine incompatibilă cu noțiunea unui proces echitabil.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. Însă, analizând partea motivată și a sentinței, în prezenta cauză, Colegiul penal lărgit constată, că hotărârea primei instanțe, nu conține răspunsuri argumentate la criticile de bază invocate în apel, respectiv instanța de apel prin efectul devolutiv al căii de atac urma să dea o apreciere mai amplă aspectelor de fapt și de drept, prin prisma motivelor principale invocate în apel, ceea ce însă nu a fost efectuat în prezenta speță de către instanța de al doilea grad de jurisdicție.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

Astfel, Colegiul constată că instanța de apel urmează, să se expună asupra argumentelor apărării și să verifice dacă au fost sau nu create circumstanțe de provocare a inculpatului Ursul V., pentru a fi implicat în comiterea faptei penale.

Deci, Colegiul penal lărgit notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelanți și nu este suficient doar de a se expune prin fraze generale, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărâri, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Așadar, în decizie instanța de apel urmează să analizeze argumentele importante invocate de apelant și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelanți. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către apelant, care în opinia acestuia au importanță în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă **obligatoriu** de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatului, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019, în cauza penală privind-l pe **Ursul Valerii Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 12 martie 2020.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Boico Victor